

Sygn. akt II CZ 46/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka – Rote

w sprawie ze powództwa D. K.

przeciwko I. K.

o uznanie czynności za bezskuteczną

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lipca 2012 r.

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 11 stycznia 2012 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej zaskarżającą postanowienie o kosztach postępowania, zamieszczone w wyroku sądu drugiej instancji z dnia 28 września 2011 r., w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego (pkt I.2, I.3) oraz postępowania odwoławczego (pkt II) – jako niedopuszczalną.

Pozwana wniosła zażalenie na powyższe postanowienie zarzucając naruszenie przepisu art. 398¹ k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że od rozstrzygnięcia o kosztach nie przysługuje skarga kasacyjna. Pozwana zarzuciła ponadto naruszenie art. 3 i art. 45 Konstytucji RP poprzez ograniczenie prawa kontroli orzeczeń Sądu drugiej instancji. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończącego postępowanie w sprawie strona może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zamknięty katalog spraw wskazany w powyższym przepisie nie obejmuje postanowień rozstrzygających o kosztach postępowania, stąd też samodzielna skarga kasacyjna w tym przedmiocie nie przysługuje. Postanowienie o kosztach postępowania, zawarte w wyroku, ma charakter akcesoryjny. Podlega ono kontroli kasacyjnej tylko wówczas, gdy skarga kasacyjna od tego orzeczenia zostanie uwzględniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1998 r., I CKN 454/97, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r., sygn. akt III CSK 296/10, niepubl.).

Podkreślić ponadto należy, że zasada dwuinstancyjności postępowania i ograniczonego dostępu do nadzwyczajnego postępowania odwoławczego, toczącego się przed ustrojowo odrębnym Sądem Najwyższym, jest akceptowana zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jak i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Przyjmuje się, że prawo do sądu nie obejmuje prawa do wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego w postaci skargi kasacyjnej w postępowaniu cywilnym, stąd wyłączenie określonych spraw spod kontroli kasacyjnej ze względów przedmiotowych lub z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia nie narusza tego prawa. W polskim systemie prawnym ustawodawca zastrzegł skargę kasacyjną

tylko do przypadków gdy jest to uzasadnione potrzebą rozwoju prawa, ujednoczenia wykładni przepisów czy też wyjaśnienia kwestii prawnych o znaczeniu ogólnym (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 października 2004 r., SK 23/02, OTK-A 2004/9/89, postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 sierpnia 2001 r., Ts 58/01, OTK 2001, poz. 207; z dnia 5 listopada 2001 r., Ts 95/01 OTK 2002, nr 1, poz. 74; z dnia 29 listopada 2001 r., Ts 82/01, OTK 2001, nr 8, poz. 303 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r., IV CZ 38/11, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2009 r., II CZ 102/08, nie publ.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.